

ای یاران عبدالبهاء و بندگان جمال ابهی اکنون که قلب این محزون چون

فلک مشحون ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شماره ۸۵۸

مصر

احبای الهی علیهم بهاء الله الأبهی

هو الله

ای یاران عبدالبهاء و بندگان جمال ابهی اکنون که قلب این محزون چون فلک مشحون مستغرق تأثرات گوناگونست بیاد شما افتادم و آرزوی جان چنانست که بیاد یاران دلرا صفائی و جانرا روح و ریحانی حاصل گردد زیرا در ظلمات هموم تسلی خاطر یاران ذکر دوستانست و یاد مقربان در گه حضرت یزدان و چون بیاد شما افتادم نفعه خوشی بمشام آمد و پرتوی روشن در این شب یلدا برافروخت حمد خدا را که از صرف موهبتش عبادی خلق فرموده که مظاهر حب و ولا و مطالع صدق و صفا و مشارق ود و وفا هستند یعنی قربانگاه عشق را فدائیان قدیمند و نار عذاب و عقاب را خلیل جلیل همواره بذکر جمال قدم چون بحر مواجد و در محافل ذکر الهی بمثابه سراج و هاج گلشن محبت الله را گل صدفبرگ خندانند و جنت ابهی را شجر سبز خرم ریّان بحر عرفانرا صدف پردر درّی درخشنده اند و مطلع محبت الله را کوكب ساطع رخشنده بعد از صعود حضرت مقصود روحی لأحبائه الفداء دمی نیارمیدند و نفسی براحت نکشیدند سر ببالین نهادند راحت دل و کام جان نجستند دمبدم آرزوی شهادت کبری کردند و همواره منتظر یوم فنا بودند این نفوس سزاوار انتساب آستان مقدّسند و این هیاکل لایق عبودیت درگاه مقدّس عبدالبهاء شب و روز از درگاه الهی مستدعی است که هر یک از یاران آیت رحمن گردند و سبب صلح و سلام عموم شعوب و قبائل و ادیان روح دوستی و راستی و آشتی در جسم امکان بدمند و هیکل ایجاد را برداء موهبت کبری بیاریند و الله هو المؤید الموفق الکریم و علیکم التّحیة و الثّناء ع ع

ORIGINAL